

Kjendelse, og da de der som alle andre Steder ere skredne frem i Agerdykning, kan jeg ikke indsee Andet, end at den Afgift, som saaledes bliver bestemt, idetmindste for de mindre be- midlede Jorddyrkere, som troede, at den Ac- cord, de havde indgaaet med de to Præster, til evig Tid skulde staae fast, vil blive i høj Grad bebyrdende. Jeg troer derfor, at det Forslag, som Udvalgets Majoritet oprindelig og nu hele Udvalget har gjort, er af den Bessaffenhed, at det bør tiltrædes af det ærede Thing.

Drejer: Jeg skal tillade mig at yttre, at jeg ikke kan Andet end ansee det for at være i høj Grad ubilligt, at de Tiendeieere, som til- lige ere Brugere af den paagjældende Jord skulde paabyrdes Omkostninger for at faae Tiendens aarlige Værdi fastsat. Jeg er aldeles enig med den sidste ærede Taler i hvad han med Hensyn dertil har anført og i hans Henstilling, om der ikke kunde gaaes den Vej, som er antydet af den høitærede Indenrigs- minister, nemlig at Omkostningerne ved Forret- ningerne med Hensyn til de Tiender, som Ved- kommende selv eie, blive overtagne af Staten, for hvis Skyld og i hvis Interesse dog virke- lig Ansættelsen ene og alene skeer, og ingen- lunde i dens Interesse, som det er paatænkt, at paabyrde Omkostningerne. Thi vedkommende Tiendeieere maae dog antages at have ved Tiendens Tilforhandling betalt Alt, hvad der kan være at betale for Tiendens Værdi og det vilde jo derfor vistnok, som jeg har tilladt mig at udtale, være i høj Grad ubilligt, om ikke ligefrem uretfærdigt, at paabyrde dem denne nye Befostning. Der er rigtignok viist hen til, at fordi Cieren og Yderen ere een Person for Tiden, kunde derfor gjerne den Tid komme, da Personerne kunde være forskjellige, nemlig ved at Tienden overdrages en Anden; men et saadant Tilfælde kan vel ikke lettelig tænkes, da det vel ikke er rimeligt, at der for Fremti- den vil skee Afhændelse der, hvor Tienden for Tiden er samlet. I ethvert Tilfælde synes Saadant at maatte kunne forebygges ved en Lovbestemmelse om, at, hvor Tiendeieeren og Jordens Cier eller Brugere er een Person, maa Tienden for Eftertiden ingenstunde frastilles.

Solberg: Med Hensyn til hvad der er yttret af den ærede anden Landsthingsmand

for 7de Kreds (Nyholm), naar han nemlig har sagt, at, da dette Lovforslag skal sættes igjennem i det Offentliges Interesse, saa burde ogsaa de, som eiede Tiender, være frie for at have Befostning ved deres Convertering — skal jeg tillade mig at bemærke, at dersom det skal være. Motivet til at de skulle være frie for disse Befostninger, maa det ogsaa overføres paa alle Tiendeydere i Almindelighed. Thi man maa vel lægge Mærke til, at man tvinger ogsaa dem til Aflysning, man tvinger dem til Noget, som de idetmindste ikke alle ansee for deres For- deel, thi ellers havde de vistnok søgt at faae deres Tiende afløst; de have altsaa samme Ret til at forlange, at det Offentlige skal afholde Omkostningerne derved. Men i saa Fald komme vi i en anden Forlegenhed; thi hvis det Offent- lige skal afholde Omkostningerne herved, saa blive vi uretfærdige mod alle dem, som hidtil selv have maattet afholde disse Udgifter. — Med Hensyn til det Exempel, som den samme ærede Landsthingsmand (Nyholm) anførte om en Præst, som har forlangt en anden Accord med Hensyn til sine Tiender, da kjender jeg ikke dette Tilfælde; men jeg maa dog bede den ærede Landsthingsmand bemærke, at det kan jo dog tænkes, at denne Mand ikke er i samme Forhold, som hans Forgængere, han har maa- ske Gjæld, er maafee en fattig Mand, og hvad er det saa han har gjort Andet, end at han har brugt sin lovlige Ret ligeoverfor An- dre for at kunne fyldestgjøre Andres Fordrin- ger paa ham og andre Forpligtelser, som han kan have at opfylde. Jeg griber netop dette Exempel for at vise, baade hvor mislig den geistlige Embedsmands Lønningssform er, og at han, dersom han bruger sin lovlige Ret, kan i mange Tilfælde netop komme til at staae i Gæbestoffen.

Nyholm: Ja, det gjør mig virkelig ondt at maatte høre Sligt af den ærede Lands- thingsmand; thi jeg har sandelig ikke tænkt paa at stille hverken denne eller nogen anden Præst i Gæbestoffen, og naar den ærede Lands- thingsmand har grebet dette saaledes, da har han ligefrem grebet det ud af Luften. Jeg har ikke et Dieblit kunnet drage i Tvivl, at den vedkommende Præst jo har været i sin lovlige Ret; jeg har kun anført det som et oplysende